

Somogyi Imréné 5 Évesen



A képen én vagyok 4-5 éves koromban. Amikor a fehérvári nagyszülőknél nyaraltam 1909-ben, akkor vittek el engem Székesfehérvárra a nagymamáék egy fényképészhez.

Én Válban születtem Fejér megyében, 1904. október 23.-án. A ház ahol laktunk a következőképp nézett ki. Volt egy szoba, ami az utcai frontra nézett két ablakkal, onnét nyílt egy rész, aminek az első része ilyen előszobaszerűség volt, függönnyel volt leválasztva. Ott volt a konyha, onnét nyílt

a nagyszoba, az volt anyámék hálósobája. Abból nyílt egy kisháló, hátrafele. Ez volt a gyerekszoba. Onnét nyílt a nyári konyha. Annak volt egy része leválasztva, egy kis fallal. Ott volt egy nagy üstház, és abba melegített mindig anyám vizet a fürdéshez. Amikor mosás volt, a ruhát, amit kellett kifőzni, ott intézték. Tulajdonképpen mosókonyha is volt egyben. Általában itt is tisztálkodtunk, nem a konyhában. Nem volt tornácos a ház. Volt egy szép udvarunk és nagy kertünk gyümölcsfákkal. Cselédet is tartunk természetesen. A háztartási alkalmazott nem váli volt, de valahonnan a környékből jött, de nem tudom már, hogy melyikből. Volt még egy nagy spejzünk is, az a kertre nyílt, nagy ablaka volt emlékszem. Az udvaron volt egy filagória, ami deszkából volt, lyukacsos volt. Az udvaron volt egy különálló épület, ahol a fát tartottuk, és ott volt kialakítva a cselédnek egy lakótér. A cseléd takarított, krumplit és zöldséget pucolt, mosogatott. Szombaton nem volt főzés, akkor ő rakott tüzet, meg máskor is. Mindennap kellett. Mivel mi kóserek voltunk, anyám megtanította cselédlányt a fontos szabályokra. Ettől nem volt szabad eltérnie. Betartotta, rendes volt a lány nagyon. Volt külön mosónőnk is, egy falubeli asszony. Nem jártak népviseletben Váiban, nem emlékszem ilyesmire. Én még a mai napig kóser vagyok.